

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

16. April 2007

J.nr. 7129-0019

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 15. marts 2007 stillet følgende spørgsmål nr. 85 (AMU alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 85:

”Er vedtagelsen af tjenesteydelsesdirektivet og det forhold, at vikardirektivet ikke har kunnet vedtages og at arbejdstidsdirektivet ønskes mere ”fleksibelt” ikke udtryk for, at tendensen i EU er at fleksibiliteten prioriteres højere end den sociale sikkerhed?”

Endeligt svar:

Nej, det er efter min opfattelse at give et fortegnet billede af situationen. Det, der efter min mening er målet med vedtagelsen af ny regulering i EU, er at tilgodese såvel fleksibiliteten som den sociale sikkerhed, og det er i mine øjne en misforståelse at tro, at det ene udelukker det andet. En model som den danske, hvor arbejdsmarkedets parter har frihed til at indgå aftaler, der både sikrer virksomhedernes behov og en høj grad af social sikkerhed, er i mine øjne et godt eksempel på, at hensynet til fleksibilitet og hensynet til lønmodtagerbeskyttelse sagtens kan gå hånd i hånd.

Konkret vil jeg pege på, at det med hensyn til tjenesteydelsesdirektivet ikke mindst på dansk foranledning blev gjort klart, at vedtagelsen af dette direktiv ikke berører medlemsstaternes regulering af ansættelsesvilkår, arbejdsforhold samt forholdet mellem arbejdstagere og arbejdsgivere. Det blev desuden udtrykkeligt skrevet ind, at de bedre muligheder for at levere tjenesteydelser over landegrænser ikke berører den eksisterende ret til at forhandle, indgå og håndhæve kollektive aftaler og til at gennemføre faglige aktioner.

For så vidt angår arbejdstidsdirektivet er det rigtigt, at et hovedtema i forhandlingerne om et ændringsdirektiv over de sidste år har været at tilvejebringe den nødvendige fleksibilitet i forhold til kategoriseringen af rådighedsvagter på arbejdspladsen og afvikling af kompenserende hviletid, men det andet hovedtema har været at øge lønmodtagerbeskyttelsen gennem opstramninger på anvendelsen af den såkaldte opt out. Endelig vil jeg i forhold til det foreslåede vikardirektiv gøre opmærksom på, at jeg bestemt ikke er sikker på, at vedtagelsen af direktivforslaget vil

beskytte lønmodtagerne på det danske arbejdsmarked i højere grad, end de gældende overenskomster faktisk gør i dag.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen